

Resolució per l'evolució terminològica en l'àmbit de la discapacitat

En un context de transformació constant, el llenguatge va evolucionant i experimenta canvis de forma permanent.

És sabut que les persones cegues i deficientes visuals a Catalunya i a Espanya han rebut un ampli ventall de denominacions per part de les institucions governamentals i privades, els mitjans de comunicació i la societat: des de *cecs* o *invidents* a *discapacitats visuals* passant per *minusvàlids*, *invàlids* o *disminuïts*.

Afortunadament, la inclusió és una meta que anem conquerint dia rere dia en àmbits tan essencials com l'educació, el món laboral, l'oci o la participació juvenil. Aquest avenç diari s'assoleix gràcies a les múltiples organitzacions, plataformes i entitats que vetllen per la defensa dels drets humans i per la igualtat d'oportunitats, tal com promou el Consell de la Joventut de Barcelona.

Així doncs, cal destacar que aquest panorama favorable ha permès **normalitzar el concepte de discapacitat que té en compte tots els col·lectius que engloba i vetlla per les particularitats de cadascun.**

Cada vegada és més freqüent l'ús del concepte *diversitat funcional* com a sinònim o alternativa al de *persona amb discapacitat* per la seva aparent connotació positiva. En aquest punt, cal remarcar que, d'una banda, l'ús del terme *persona amb discapacitat* és socialment reconegut i dona visibilitat al col·lectiu de forma directa i sense tabús. D'altra, està emparat per la Convenció de Nacions Unides (ONU) sobre els drets de les persones amb discapacitat aprovada l'any 2006 i acceptada per la major part de països. A més, en l'àmbit estatal, la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les persones en situació de dependència, en el Títol III Infraccions i Sancions, en la disposició addicional vuitena indica que “...a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, les disposicions normatives elaborades per les administracions públiques utilitzaran el terme *persona amb discapacitat* per a denominar-les...”.

En aquest sentit, l'ús de *persona amb diversitat funcional* dilueix tota la lluita per assolir una societat inclusiva, ja que es tracta d'un concepte ambigu al mateix temps que genera confusió i inseguretats jurídiques.

Des de les Joventuts d'Unitat Progressista (JUP) considerem que el terme *diversitat funcional* no representa a les persones cegues i deficientes visuals perquè, tot i fer referència al col·lectiu de persones amb capacitats diferents – que tots en tenim –, és un concepte global i no permet la reivindicació i sensibilització particular de cada tipus de discapacitat. Ara per ara, a la societat encara es dóna un desconeixement elevat envers la realitat d'un col·lectiu de persones amb unes característiques i unes

necessitats específiques i concretes. Un col·lectiu que experimenta la vulneració de drets dia a dia; motiu pel qual és necessari un concepte que polititzi la discriminació de les persones amb discapacitat, i no un que faci invisibles aquestes discriminacions sota el paraigües de la “diversitat” que també inclou gent que respón al barem capacitista.

A més, des de l’ONCE i el Comitè Català de Representants de les Persones amb Discapacitat (COCARMI), es defensa el terme de *persona amb discapacitat visual* i és l’únic utilitzat per referir-se a les persones amb ceguesa i amb baixa visió. En aquest sentit, es considera que el focus s’ha de posar en el canvi de realitat i no de terminologia. És per aquests motius que sol·licitem:

- Canviar el terme *diversitat funcional* pel de *discapacitat* a l’hora de referir-se a les persones amb discapacitat des del CJB.
- Normalitzar i promoure el terme *discapacitat* per referir-se a les persones amb discapacitat més enllà del CJB. És a dir, en àmbits com les administracions públiques, mitjans de comunicació, afers socials o polítics, entre d’altres.